

enig med ham heri, den ødelægger særdeles Meget, men han glemmer, at paa den Tid, da Fisken er lettest at fange, er den gydefærdig, og den kommer derfor slet ikke til at lægge de mangfoldige Millioner af Kogon, som det ærede Medlem omtalte, da de fleste Fiske fanges, før Kogonen er kastet, maasse med Undtagelse af Nalene, der fanges som Regel til alle Tider om Aaret, enten de ere gydefærdige eller ikke, og altsaa maasse heller ikke komme til at forplante sig. Der var en hel Del Bemærkninger, som der kunde være stor Anledning til at gaa ind paa, men dem skal jeg lade ligge. En Ting vil jeg komme ind paa, og det er, at naar det ærede Medlem henviser bestandig til sine Kallehavessifkere, tror jeg nok, at dem skulde det ærede Medlem ikke fremdrage saa ofte; thi de staa paa et meget primitivt Standpunkt. Det ærede Medlem vil maasse erindre, at jeg ogsaa har haft Samtaler med dem paa Grund af, at det ærede Medlem havde gjort opmærksom paa dem, og det viste sig da, at de kjendte kun tre Elags Medskaber. De kjendte kun Ruser og Naljern, og nu have de faaet Baad, og dem ere de lykkelige ved, fordi de kunne afløse Ruser og Naljern med Baadene. Det kunde jeg forstaa, men det ærede Medlem skulde ikke have fremdraget dem saa meget, men derimod hellere Limfjordsfiskerne, som han ofte har udtalt have lært Fiskerne herovre at fiske, for Kallehavessifkere have som jagt staaet paa et meget primitivt Standpunkt. Om de nu ere komne lidt videre, veed jeg ikke. Naar det ærede Medlem udtalte, at Grundeierne havde ingen anden Ret til Nalegaard, end de havde hævdet i de senere Aar, saa skal jeg henvise til den historiske Lovgivning. Det er en Kamp, som jeg har ført med det ærede Medlem i Fiskeritidenden, der var jeg saa heldig at bevise min Raastand. Jeg tror, at i den juridiske Lovgivning skal det komme til at staa, som jeg hævdde, men det skal jeg ikke komme ind paa her, men jeg siger, det er en stor Misforstaaelse, naar man tror, at enkelte Godseiere have denne Nalegaardsret. Sagen er, at den have alle Grundeiere, men det er kun enkelte Steder, at Nalegaardsretten kan benyttes, og det er ikke til Skade for det store, almindelige Fiskeri, at man enkelte Steder sætter Nalegaard ud. Jeg vil sige det ærede Medlem, at jeg har underjagt Forholdene, og jeg kjender en Mand, som for Næsten ikke eier Andet end en Nalegaard. Den har været kjøbt paa 3—4 Hænder, og vilde det saa ikke være urigtigt at sige til den vedkommende Karl — ja, jeg veed ikke, om han nu er gift — at han skulde tage den Nalegaard bort, som han nu eier,

og som Andre have haft før ham i over 100 Aar i Genhold til en Ret, som har været gjældende, saa længe Lovgivningen rækker tilbage i Tiden, og andet Fiskeri ulejligheds ikke derved. Naar det ærede Medlem omtalte, hvad der for Næsten ogsaa er kommet offentlig frem i Bladene, at det var heldigt, at vi havde faaet en Dom over en Godseier for, at ikke Mark- og Veiloven har været overtraadt, og mener, at Høiesteretsdommen der kommer til et andet Resultat end tidligere, forstaaer jeg ikke, hvorledes Jurister læse Domspræmisserne, thi vi kjende jo en anden Høiesteretsdom, som ogsaa gaar ud fra, at det er den almindelige Vandstand, der er Grændsen for Strandbred og Hav, og det ærede Medlem siger selv, at det Vand, som almindelig oversvømmes, er ikke Strandbred, altsaa, den almindelige Vandstand er Grændsen. Det er fuldstændig rigtigt. Kun den Jord, der enkelte Steder kan oversvømmes, er Strandbred, ellers ville vi komme til et underligt Resultat. Jeg vil nu bestemt protestere imod, at man offentlig udbreder urigtige Forestillinger baade overfor Befolkningen og i Særdeleshed overfor Fiskerne, og derfor har det været mig magtpaaliggende paa dette Stadium her i Thinget saa kort som muligt at vise, at det ærede Medlem ikke har Ret. Jeg skal forøvrigt sige til det ærede Medlem, at jeg tror ikke, det er heldigt, vi nu fortsætte denne Diskussion, Vi have ført Debatten i Fiskeritidenden, og jeg vil henvise ærede Medlemmer til denne Tidende for 1883. Der ville ærede Medlemmer se, at jeg og det ærede Medlem have udkæmpet Kampen. Jeg har tilladt mig der at sige, at den Bjece, som er udgivet af det ærede Medlem (Beth) om det i sin Tid forelagte Fiskeriforslag, er aldeles vildeledende og gaar ud fra en aldeles feil Forudsætning. Det har jeg bevist og skal fremdeles gennem Pressen være villig til at bevise, saa længere Forhandling her i Thinget tror jeg vil være overflødig.

Beth: Den største Del af det Foredrag, som vi nu hørte fra det ærede Medlem, som nys talte (Thorup), var jo rettet imod, hvad jeg har sagt; men af Hensyn til den Bemærkning, som Thingets høitærede Formand gjorde, og som jeg finder ganske paa sin Plads, Noget, der for Næsten ikke trænger til min Godtjendelse, skal jeg opsætte til en senere Leilighed at kæmpe denne Sag videre med det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup.)

Da ikke flere begjærede Ordet, blev Forhandlingen sluttet.